

Publicerad 2007-10-28 15:55 av tvättstuga

Det ligger inte i urringningen, baby.

Men hon,
hon är rädd för
de tre orden.
Och visst är det så,
visst är de skrämmande,
om man verkligen menar dem?

Bakom det där
sönderblekta håret,
stans mest vågade urringning
och den fetaste horstämpeln,
finns hon alltid.
Bakom det största fejkade smilet,
tonen av smink
och alkohol,
så finns hon där,
det kan hon aldrig förändra.

Hennes väsen,
ligger inte i urringningen.

Och jag,
jag kommer alltid sitta här,
och vänta på att hon en dag,
tar modet till sig,
att krama mig,
att ta min hand,
och förklara allt.

Jag kommer aldrig glömma dig.
Aldrig, baby.
Du är jag, när jag är du.

Jag ger aldrig upp, glöm inte det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tvättstuga med Poeter.se id #18368 innehar upphovsrätten